

Doktore, nemel a podepiš!

29.11.2020

MVDr. Martin Grym

Vyprávěl mi kdysi můj instalatér, jak ho strašně štve, když si lidi objednají na internetu levný čínský radiátor a chtějí po něm, aby jim jej namontoval a ručil za kvalitu nejen své práce, ale i radiátoru. Je pochopitelné, že každý ručí nejraději za to, co má pod kontrolou, a čehož kvalitu má časem a zkušenostmi ověřenou.

I veterinární lékaři se čas od času vyskytnou v podobné situaci. Někteří chovatelé v ordinacích předkládají pokoutně sehnané vakcíny, jejichž aplikaci po veterináři vyžadují. Nosí si s sebou testační sety na diagnostiku různých chorob a chtějí, aby je veterinář při vyšetření jejich zvířete použil. Přejí si, aby veterinář v rámci procesu uchovnění zvířete odebral krev na vyšetření geneticky podmíněných chorob, podepsal papíry a vše odevzdal chovateli, který již „vše potřebné“ sám zařídí.

Stejně jako každý živnostník i každý veterinární lékař ručí za svou činnost, jejíž součástí jsou i používaná léčiva, vakcíny, diagnostické sety, materiál, atd. Veterinární lékaři s osvědčením od Komory veterinárních lékařů ČR nakupují u oficiálních distributorů léčiv a zdravotnického materiálu. Činnost veterinárních lékařů dozoruje nejen Komora, ale i Státní veterinární správa ČR a Ústav pro kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv. Ten dozoruje i samotné distributory. Vše je velmi přísně svázáno legislativně danými pravidly.

Toto ustrojení má jediný cíl: ochránit spotřebitele – tedy chovatele a potažmo jeho zvíře. Všechna přísná pravidla ohledně skladování, přepravy a manipulace s léčivy, diagnostickými testy i materiálem chrání zdraví zvířat. Nikdo nechce vedlejší reakce na vakcinaci, neúčinné očkovací látky, špatně účinná veterinární léčiva kvůli špatnému skladování, nespolehlivé diagnostické sety poškozené nevhodnou manipulací ani nekvalitní veterinární materiál, který neslouží svému účelu.

Jsou-li v rámci uchovňování čistokrevných plemen zvířat vyžadovány testy na geneticky podmíněná onemocnění, vyžadují chovatelské kluby, aby veterinární lékař zvíře ztotožnil, odebral vzorek na vyšetření a podepsal dokumentaci, ze které vyplývá, že daný vzorek byl odebrán z konkrétního vyšetřovaného zvířete. Veterinární lékař tak vůči chovatelskému klubu vystupuje v roli garanta správného zpracování a odeslání, popřípadě i vyšetření vzorku.

Není proto možné, aby chovatelé vyžadovali po veterinárním lékaři garanci, ale zároveň si přinášeli vlastní diagnostické sety či vyžadovali odběr vzorku, podepsání papírů a odevzdání vzorku i dokumentace zpět do rukou chovatele, jehož zvíře má být oficiálně vyšetřeno.

U aplikací chovatelem donesených vakcín není benevolence možná, protože veterinář nemůže ručit za jejich původ a skladování. Chovatel by se navíc k vakcínám sám vůbec neměl dostat. A venkoncem je nabíledni, kdo by nesl zodpovědnost za případné nežádoucí reakce na aplikaci vakcíny neznámého původu.

Nereálná očekávání chovatelů nezřídka vnášejí do vztahu mezi chovatelem a veterinárním lékařem dusnou atmosféru. Nechtějme ale po veterinářích nestandardní postupy, kterými riskují svou pověst a důvěryhodnost.